

ת"פ 32227/11/20 - מדינת ישראל נגד אברהם קריף, עידן קריף, אמיר שוואהנה, ויסאם שוואהנה

בית המשפט המחוזי בבאר שבע
ת"פ 32227-11-20 מדינת ישראל נ' קריף (עציר)
ואח'

בפני כבוד השופט יואל עדן
בעניין:
המאשימה:
מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד יריב צרי - פמ"ד

נגד
הנאשמים:
1. אברהם קריף
ע"י ב"כ ע"ד אפרת צרפתי
2. עידן קריף (עציר)
ע"י ב"כ עו"ד מירב מזרחי
3. אמיר שוואהנה (עציר)
ע"י ב"כ עו"ד רן שטרצר
4. ויסאם שוואהנה (עציר)
ע"י ב"כ עו"ד הילה טל

גזר דין

האישום

1. הנאשמים 1 ו- 2 הורשעו על פי הודאתם בכתב אישום מתוקן, בעבירות נשק (הובלה ונשיאת נשק), לפי סעיף 144 (ב) רישא לחוק העונשין.

הנאשם 3 הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן, בעבירות נשק (עסקה אחרת בנשק), לפי סעיף 144 (ב2) לחוק העונשין.

הנאשם 4 הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן, בסיוע לעבירות נשק (עסקה אחרת בנשק), לפי סעיף 144 (ב2) לחוק העונשין, בצירוף סעיף 31 לחוק העונשין.

על פי עובדות כתב האישום המתוקן:

עמוד 1

הנאשם 1 והנאשם 2 הינם אחים. בין הנאשם 2 ובין הנאשם 4 יש היכרות מוקדמת, ובמועד הרלוונטי לכתב האישום, היה הנאשם 4 אסיר.

בין הנאשם 3 לבין הנאשם 4 יש היכרות מוקדמת וקרבה משפחתית.

במועד כלשהו, יצר הנאשם 2 קשר עם הנאשם 4 וביקש כי זה יסייע לו לקבל לידיו נשק.

עובר ליום 15.10.20 קישר הנאשם 4 בין הנאשמים 1 ו-2 לנאשם 3, כדי שזה ימסור להם נשק.

עובר ליום 22.10.20 קבעו הנאשמים 1 ו-2 להיפגש עם הנאשם 3, לשם ביצוע עסקת הנשק.

הנאשמים 1 ו-2 נפגשו עם הנאשם 3 במקום המפגש שנקבע, הנאשם 3 מסר לנאשמים 1 ו-2 נשק מסוג אקדח הזנקה RETAY מספר J1508655 מוסב, היורה ומסוגל להמית אדם. (להלן: "**האקדח**", ו"**העסקה**" בהתאמה).

הנאשם 1 לקח את האקדח ושם אותו באזור חלציו, והנאשמים 1 ו-2 החלו בנסיעה דרומה.

לאחר ביצוע העסקה ובתמורה לעזרתו בעסקה, התקשר הנאשם 4 לנאשם 2 וביקש כי יפקיד לו "קנטינה". בהמשך, שלח הנאשם 4 את פרטי "הקנטינה" שלו אל נאשם 2, באמצעות אישה אחרת, שאינה ידועה למאשימה.

בהמשך הדרך דרומה, נעצרו הנאשמים 1-2 על ידי כוחות משטרה. בחיפוש על גופו של נאשם 1 נמצא האקדח.

במעשים לעיל, הנאשם 3 ביצע עסקה אחרת בנשק שיש בה מסירת החזקה באקדח לידי הנאשמים 1 ו-2. הנאשמים 1 ו-2 נשאו והובילו עימם את הנשק של כדן, והנאשם 4 סייע בביצוע העסקה בנשק.

הצדדים הגיעו להסדר טיעון במסגרתו הודו הנאשמים בכתב האישום המתוקן והורשעו, ואין הסדר לעניין העונש.

הראיות לעונש

2. במסגרת הראיות לעונש הוגשו מטעם המאשימה גיליונות רישום פלילי של ארבעת הנאשמים (סומנו ת/1, ת/2, ת/3, ת/4), גזר דין ביחס לנאשם 1 (ת/5), כתב אישום, הכרעת דין וגזר דין ביחס לנאשם 2 (סומן ת/6), וכן גזר דין בתיק

הקודם של נאשם 4 (ת/7).

מטעם הנאשמים לא הוגשו ראיות לעונש.

לאחר שנשמעו הטיעונים לעונש, הגישה המאשימה הודעה לפיה לאחר שקילת העניין מחדש, המאשימה לא תבקש הפעלת תנאי בעניינם של הנאשמים 1 ו- 2. לפיכך לא תהיה התייחסות לטיעונים הנרחבים שנטענו בשאלה זו.

טענות הצדדים

3. ב"כ המאשימה טען כי מדובר בנאשמים שהעולם העברייני אינו זר להם וכי המתואר בכתב האישום המתוקן מוכיח זאת.

נטען כי מכתב האישום ניתן לראות "כיצד עבריינים משיגים לעצמם נשק, ובעצם מראה לנו את כל השרשרת ואת הקלות הבלתי נסבלת שבכך".

נטען כי מדובר בנשק שלא למטרות כשרות וקיים פוטנציאל מסוכנות, ומעובדות כתב האישום המתוקן עולה כי הנאשמים ביצעו עסקה במסגרתה קיבלו הנאשמים 1 ו- 2 מנאשם 3 בתיווך של הנאשם 4, אקדח שמסוגל לגרום למוות.

נטען כי הנאשמים הודו והורשעו כל אחד על פי חלקו ובהודאתם אומנם חסכו זמן שיפוטי, אך לאור עברם הפלילי אין לתת לכך משקל רב, יש להקל עימם, אך לא במידה רבה.

נטען כי רבות נאמר על הסכנה הגלומה בעבירות נשק ועל הצורך בהחמרה "ודי לשמוע חדשות לבקרים כיצד מתבצעים מקרי ירי ופגיעה בחיי אדם באמצעות כלי נשק לא חוקיים. מצב שאין לנו להשלים עימו ומדינת חוק צריכה לפעול כנגדו ביד חזקה".

נטען כי המשטרה הצליחה לסכל את המשך העבירות הפליליות אך מסוכנות משמעה גם פוטנציאל מסוכנות.

ב"כ המאשימה טען כי במעשיהם פגעו הנאשמים בערכים המוגנים של שמירה על חיי אדם ושלום הציבור.

נטען כי בעבירות נשק קיים מדרג, החל מהחזקה ועד לסחר בנשק, את הבדלי החומרה ניתן לראות בענישה, והמחוקק קבע שקיימת חומרה של נשיאה והובלה של נשק מעבר לעבירת החזקה, זאת עקב רמת הזמינות של השימוש בנשק.

נטען כי הנאשמים 1 ו-2 נתפסו כשברשותם נשק, לא נתפסה תחמושת לצד הנשק דבר הפועל לזכותם, אך הקלות בהשגת תחמושת רבה יותר מאשר השגת הנשק עצמו.

ב"כ המאשימה מתייחס לעובדה כי מדובר בנשק שהוסב ומבקש כי לא יינתן לכך משקל לטובת הנאשמים. מפנה בעניין לע"פ 2141/21 "שם גזר בית המשפט העליון בגין עבירה של החזקת נשק 20 חודשי מאסר, וגם שם היה מדובר באקדח אוויר מוסב שמסוגל להמית. בית משפט העליון לא התייחס לעובדה הזו, ומכלל הלאו אני מבקש ללמוד את הכן, אם לא התייחס בית המשפט העליון לעובדה זו הרי שהיא מתקיימת. בסופו של דבר מה שקובע היכולת של אותו כלי נשק, כמו במקרה שלנו מדובר בנשק שיכול להמית".

נטען כי לנאשם 1 עבר פלילי עשיר בעבירות אלימות, לנאשם 2 עבר פלילי עשיר בעבירות של אלימות וסמים, לנאשם 3 עבר פלילי מינורי יותר וקיימת לו הרשעה קודמת בעבירת תגרה והחזקת סכין, ולנאשם 4 עבר פלילי בעבירה של חבלה חמורה ונשיאת נשק, וניתן להבין מעובדות גזר הדין בעניינו את גודל המסוכנות הנשקפת ממנו. הנאשם 4 ביצע את העבירה בעודו בכלא, דבר המוכיח לטענת ב"כ המאשימה כי הנאשם 4 בחר בעולם העברייני כדרך חיים.

נטען כי הנאשמים 3 ו-4 מואשמים בעסקה אחרת בנשק אך אין הבדל מהותי בין עסקה אחרת בנשק לבין סחר.

ב"כ המאשימה עתר לקבוע לנאשם 1 מתחם עונש הנע בין שנתיים לארבע שנים, ולגזור עליו 3.5 שנות מאסר וזאת לאור עברו הפלילי וחלקו בכתב האישום, לנאשם 2 לקבוע מתחם עונש הנע בין שנתיים לארבע שנים, ולגזור עליו 3 שנות מאסר, לנאשם 3 מתחם עונש הנע בין 3 ל-6 שנות מאסר ולגזור עליו 4 שנות מאסר, ולנאשם 4 מתחם עונש הנע בין שנתיים לארבע שנים, ולגזור עליו 3 שנות מאסר, במצטבר לכל עונש אחר, היות והנאשם 4 מרצה כרגע עונש מאסר אותו החל לרצות טרם מעצרו בתיק זה, וקיימת לו עדיין תקופת מאסר של כשנה. ב"כ המאשימה לא עתר להטלת קנס.

ב"כ המאשימה מאשר כי קיימים קשיים ראייתיים ביחס לכל הנאשמים, ובשל הקושי הראייתי תוקן כתב האישום, והקושי הראייתי היה קשור לכתב האישום המקורי בלבד.

4. ב"כ הנאשם 1 טענה כי אין מחלקות שכתב האישום תוקן משמעותית לאור קשיים ראייתיים משמעותיים שעלו בידי המאשימה, וכי ללא הודאת הנאשם 1 בביצוע העבירה של נשיאה והובלת נשק, ספק אם אכן המאשימה הייתה יכולה להביא לסיומו של תיק זה בהרשעה.

נטען כי בנסיבות תיק זה, כאשר בית המשפט היה חשוף לכתב האישום המקורי, וכעת חשוף לכתב האישום המתוקן, יש ליתן משקל גבוה לעצם ההודאה של הנאשם 1, בשונה מעמדת ב"כ המאשימה שטען כי אין ליתן להודאה זו משקל רב.

נטען כי הנאשם 1 הודה והורשע בעבירה של נשיאה והובלת נשק, הנאשם 1 נתפס ברכב כאשר יש ברשותו אקדח

מוסב, אקדח הזנקה. ב"כ הנאשם 1 טוענת כי בעניין הזה לא ניתן להתעלם מכך שלא ניתן ליחס את אותה מידה של חומרה לגבי כל נשק שנתפס, "אי אפשר להשוות החזקה של אקדח גלוק להחזקה של M16, לכן אנו מבקשים מבית המשפט לעשות את האבחנה וליתן משקל לסוג הנשק". ב"כ הנאשם 1 מפנה בעניין זה לת.פ 50645-07-19 מ"י נ' בן משה.

נטען כי ישנה חשיבות לכך שהנשק נתפס ללא מחסנית, היות והדבר משפיע על הפוטנציאל שקיים, "פה לא היה פוטנציאל אי אפשר היה להשתמש בו בזמן שהיה בדרכו וברכב."

נטען כי אין מדובר בנאשם שעולם הנשק מוכר לו ואין בעברו הפלילי עבירה או הרשעה בגין עבירות נשק.

נטען כי ב"כ המאשימה לא טען ביחס למטרה לשמה הוחזק הנשק, העבירה שבוצעה הינה ברף הנמוך, ומדובר בנשיאה והחזקה שהיא נקודתית.

נטען כי אכן לנאשם 1 עבר פלילי אך לא צריך למצות את הדין עימו עקב כך. נטען לנסיבות חייו הקשות של נאשם 1, וכי מדובר בבחור צעיר בן 24, שגדל במשפחה קשת יום, ולא קיבל עזרה לאורך הדרך. נטען כי הנאשם 1 הפנים והבין שעולם העבריינות לא משתלם לו, הוא רוצה לעלות על דרך טובה, הוא בבית סוהר בהליך טיפולי, וללא בעיות משמעת כלל.

ב"כ הנאשם 1 עותרת להטיל ענישה מידתית, שלא תעלה על 12 חודשים, ומבקשת לקבוע מתחם שתחילתו במאסר בעבודות שירות ועד ל- 18 חודשים.

הנאשם 1 אמר: "אני לוקח אחריות, מביע חרטה. היום אני בדרך אחרת. אני עובר טיפול. אני בחיים אחרים לגמרי. אני רוצה להרוויח את החיים שלי".

5. ב"כ הנאשם 2 טענה כי הינו בחור צעיר שהודה וחסך זמן שיפוטי ולקח אחריות.

נטען כי מדובר בנאשם אשר נסיבות חייו אינן פשוטות, גדל בסביבה דלה ונעדר גורמי תמיכה, וכי לנאשם 2 ילדה קטנה שבקושי ראה.

נטען כי עברו הפלילי של נאשם 2 כולל הרשעות בעבירות אלימות, יחד עם זאת אין לחובתו הרשעות מהסוג של העבירות בהן הודה.

נטען כי הנאשם 2 מתמודד עם קשיים מילדותו, קשיים אישיים וקשיים משפחתיים.

ב"כ נאשם 2 סבורה שהמתחם לו עתרה המדינה אינו מתאים במקרה זה ואינו משקף את חלקו של הנאשם 2 ואת נסיבות ביצוע העבירה, וטענה למתחם אליו עתרה ב"כ נאשם 1 .

נטען כי מידת הפגיעה בערכים להם טען ב"כ המאשימה נמוכה ושונה מהפסיקה אליה הפנה. ב"כ הנאשם 2 עותרת לגזור עליו 12 חודשי מאסר.

הנאשם 2 אמר: **"אני מביע חרטה, מצטער, אני גדלתי בלי אבא. אני לא רוצה שגם הילדה שלי תגדל ככה. זה הזמן שאני הכי מפספס את הגדילה שלה, את הכל אצלה, לא רוצה שהיא תגדל כמו שאני גדלתי. אני מצטער"**.

6. ב"כ הנאשם 3 טען כי הנאשם 3 הורשע בעבירה של עסקה אחרת בנשק ולטענתו חלה טעות במתחמים אליהם עתר ב"כ המאשימה, הפנה לפסיקה ולהנחיית פרקליט מדינה מספרה 9.16 שעניינה מדיניות ענישה בעבירות נשק ומטעני חבלה.

נטען כי אומנם ההנחיה אינה מחייבת את בית המשפט, אך מלמדת על כך שעתירת המאשימה אינה תואמת את פסיקת בית המשפט השונים, ואינה תואמת את הנחיית פרקליט המדינה.

נטען כי מדובר באקדח הזנקה שעבר הסבה לאקדח מאולתר, וכי הפסיקה מאבחנת בין נשקים. נטען כי לא נגרם נזק, הנשק נתפס, ובשקלול מכלול הנסיבות, העדר תמורה, סוג הנשק, ובעיקר הפסיקה הנוהגת, העדר תחמושת, המתחם בעניין העבירה בה הורשע הנאשם 3 צריך לנוע בין 18 ל- 36 חודשי מאסר.

נטען כי הנאשם בן 27, הודה וחסך זמן שיפוטי, לחובתו שתי הרשעות אך מדובר בהרשעות מינוריות, ומדובר בנאשם שלא ריצה מאסר בפועל גם לא בעבודות שירות. נטען כי הפסיקה מכירה בקושי הטמון במאסר ראשון, ועליו להיות מתון. נטען כי גם משפחת הנאשם 3 נפגעה, מדובר באדם נשוי, בעת מעצרו היה לו ילד בן שנה, חודשיים לאחר מעצרו נולדה ילדה נוספת שאותה ראה בפעם הראשונה ביום הכרעת הדין, לא היו ביקורים, וזה חלק מהקושי לא רק שלו, אלא גם של משפחתו.

נטען שעברו הפלילי של נאשם 3 מינורי, זהו מאסר ראשון, הפגיעה תהיה קשה לכן יש למקם את עונשו בתחתית המתחם.

הנאשם 3 אמר: **"... אני היום יכול להגיד שאני מכיר בטעותי, לוקח אחריות מול עצמי וכלפי בית המשפט. והיום הבנתי את הדרך ומבין את ההשלכות שלה, ואני הבנתי שהלכתי בדרך לא נכונה. גרמה לי להיות מאוכזב מעצמי ולהתבייש מעצמי וממשפחתי, אני מבקש שבית המשפט יאפשר לי הזדמנות לשנות את עצמי, היום אני מבין את הדרך שהלכתי בה פגעתי בעצמי ומשפחתי. אני לוקח אחריות מול עצמי מול הילדים שלי ומשפחתי,**

שאוכל להעניק להם חיים טובים. אחרי שהתבוננתי בעצמי אני מקבל טיפול אחר, כיוון אחר דרך אחרת. היום אני מבין שאני יכול להיות מול עצמי ומול משפחתי. אודה לבית המשפט על הסבלנות וההקשבה".

7. ב"כ הנאשם 4 טענה כי כתב האישום מתאר את חלקו בכך שקישר בין הנאשמים 1 ו- 2 לבין הנאשם 3.

נטען כי מתחם העונש ההולם בהתאם לפסיקה הנוהגת בעבירות סיוע בעסקה אחרת נע בין 6 חודשי מאסר שיכול וירוצה בעבודות שירות עד 12 חודשי מאסר בפועל.

נטען כי תיק זה על כלל נסיבותיו של הנאשם 4 בפרט, אינו המקרה לחומרה שנטענה.

נטען כי הנחיית פרקליט המדינה 9.16, שהגיש ב"כ נאשם 3 אומנם אינה מחייבת את בית המשפט אך מהווה נקודת מוצא בענישה בעבירות נשק, ומפנה לקריטריונים בהנחיה אשר בהתקיימותם ניתן לטעון לענישה חמורה.

נטען כי במקרה זה לא מתקיימות הנסיבות לחומרה, מדובר בנשק מאולתר שעבר הסבה, מדובר באקדח אחד בודד, הנשק לא היה טעון, ולא נטען להחזקה ונשיאה על רקע סכסוך.

נטען כי מדובר בנאשם צעיר בן 24, יש לתת משקל להודאתו בכתב האישום, וחסך זמן שיפוטי.

נטען כי לנאשם 4 הרשעה אחת בגינה מרצה מאסר ממושך לראשונה בחייו, הרשעה אמנם בעבירות נשק, אך מבוקש מבית המשפט לראות את נסיבות החיים המאוד קשות של הנאשם 4, אשר גדל בבית שהיו בו קשיים כלכליים משמעותיים, נאלץ לפרנס את משפחתו מגיל צעיר, נעדר גורמי תמיכה, ונשר מהלימודים לצורך פרנסת המשפחה.

נטען כי מתחם העונש מתחיל בין 6 חודשי עבודות שירות עד 12 חודשי מאסר בפועל.

ב"כ הנאשם 4 מבקשת שלא למצות את הדין עימו בגלל חלקו המינורי בביצוע העבירה וכי ברוב המקרים של המקרים מדובר בסיוע ברף גבוה בשונה מעניינו, וחלקו הינו משני, הנאשם 4 לא נכח פיזית באף שלב של העסקה, והסיוע מתמצה במסירת פרטי קשר של נאשם 3. נטען כי מדובר בסיוע ברף הנמוך, לא מדובר בתחכום מיוחד, הכנה מיוחדת או שליטה במהלך העסקה.

נטען כי מבלי להקל ראש בערכים המוגנים שנפגעו, מידת הפגיעה של הנאשם 4 בערכים אלו הינה נמוכה.

נטען כי הנאשם 4 עצור בתיק הזה מיום 2.11.20, ומאז הוא בסטטוס של שפוט עצור, ונטען לפגיעה בזכויות שלו כאסיר כשהוא נמצא בסטטוס עצור.

נטען כי הנאשם 4 התחיל הליך טיפול בכלא, זהו מאסרו ראשון, ההליך הופסק בעקבות מעצרו, והוא אינו זכאי לחופשות.

התבקש לקזז את תקופת המעצר שבה הנאשם היה בסטטוס עצור שפוט מכל עונש שבית המשפט יגזור, ונטען כי ניכוי ימי המעצר במקרה הזה נתון לשיקול דעתו וסמכותו של בית המשפט ולא מעוגן בחקיקה.

הנאשם 4 אמר: "אני לוקח אחריות על המעשה טעיתי, אני מגיל 22 בבית סוהר, 3 שנים אני בבית סוהר. הייתי בטיפול לטיפול בעצמי, ואחרי שנכנסתי לטיפול כמה ימים לקחו אותי על התיק הזה, אני רוצה להיכנס לטיפול לא מסכימים. אבקש לתת לי הזדמנות לקבל טיפול, אני הרבה זמן בבית סוהר, אני מתבייש מעצמי על דבר שאני חי בו".

הערכים המוגנים ומתחם העונש ההולם

8. הנאשמים 1 ו-2 ביצעו עבירת הובלה ונשיאה של נשק, הם אספו מהנאשם 3 אקדח הזנקה מוסב, היורה ומסוגל המית, הנאשם 1 החביא את האקדח המוסב על גופו והנאשמים 1 ו-2 הסיעו יחדיו את הנשק ברכב, הנאשם 3 ביצע עבירה של עסקה אחרת בנשק בכך שמסר לנאשמים 1 ו-2 את האקדח המוסב, הנאשם 4 סייע ביצירת הקשר בין הנאשמים 1 ו-2 לנאשם 3 ובתמורה לעזרתו בעסקה ביקש שתופקד לו "קנטינה" היות ושהה במאסר בזמן ביצוע העסקה.

הנאשם 3 הואשם בעבירה של עסקה אחרת בנשק, הוא אשר סיפק לנאשמים 1 ו-2 את האקדח שהוסב.

הנאשם 4 סייע להתקיימות העסקה, בכך שקישר בין הנאשמים 1-2 לנאשם 3.

בעבירות שביצעו פגעו הנאשמים בערכים המוגנים שהם ההגנה על שלום הציבור, ביטחון הציבור ושלטון החוק והגנה על שלמות הגוף.

עבירות הנשק באשר הן הינן עבירות חמורות וזאת בשל הסיכון הגבוה הטמון בעבירות אלו והפגיעה החמורה בערכים המוגנים.

ר' את הדברים שנאמרו בע"פ 7502/12 בסאם כוויס נגד מדינת ישראל (25.06.13):

"כפי שנפסק, לא אחת, עבירות בנשק לסוגיהן מגלמות בתוכן סיכון ממשי לשלום הציבור ולביטחון, שכן לא ניתן לדעת להיכן יתגלגלו כלי הנשק המוחזקים שלא כדין,

עמוד 8

ואיזה שימוש יעשה בהם בעתיד."

ר' גם ע"פ 1332/04 מ"י נ' פס (19.4.2004)

"גם אם נכון הדבר כי עד כה רמת הענישה בעבירות של החזקת נשק אינה גבוהה, הרי שהמציאות השוררת בארץ - זמינותו של נשק חם ורב עוצמה שיש עמו פוטנציאל להסלמת האלימות העבריינית והאידיאולוגית כאחד - מחייבת מתן ביטוי עונשי הולם והחמרה ברמת הענישה".

כך גם בייחס לעבירות הסחר בנשק :

ברע"פ 9112/11 פלוני נ' מ"י (31.12.2012), נפסק:

**"מכירת כלי נשק [...] מסכנת יותר את הציבור מאשר קנייתם"
(ע"פ 1121/11 אזולאי נ' מדינת ישראל 23.11.2011), ואין ספק
כי פוטנציאל הנזק שיש המלווה את הסיכון האמור צריך לקבל ביטוי
בעונש הנגזר על החוטא בביצוע העבירות האמורות."**

בית המשפט מפנה לדברים אשר נפסקו בע"פ 1121/11 אזולאי נ' מ"י (23.11.2011):

**"סחר בנשק הוא תופעה מסוכנת, במיוחד בימינו אלה. הניסיון
מלמד שנשק אשר מקורו מפוקפק, לאחר שהוא יוצא מידי המחזיק בו,
מוצא את דרכו לידיים עברייניות או למפגעים למיניהם, והרי אלה גם
אלה כבר הוכיחו כי אין הם מהססים להשתמש בו גם במקומות סואנים,
וגם כאשר ברור להם כי עלולים להיפגע מהירי אנשים תמימים שנקלעו
לזירה בדרך מקרה. לפיכך, התרענו בעבר ונחזור ונתריע גם הפעם, כי
כל החוטא בעבירות מסוג זה עלול להידרש לשלם מחיר יקר, ואף
באובדן חירותו לתקופה ממושכת."**

אמנם בענייננו אין מדובר בסחר, בענינו של נאשם 3, ובסיוע של נאשם 4, אולם החומרה אשר בעיסקה אחרת כמו גם הערכים המוגנים במסגרתה, אינם שונים באופן מהותי.

9. קביעת מתחם העונש ההולם מתבצעת בעיקר תוך התייחסות לנסיבות ביצוע העבירה, החומרה והתוצאה, ואינה קשורה אך בעבירה כפי נוסחה ועונשה בחוק. עקרון הענישה האינדיבידואלית כולל היבטים הקשורים הן בנסיבות ביצוע העבירה והן בנאשם עצמו, ושלב קביעת מתחם העונש ההולם, נעשה תוך התייחסות להיבטים הקשורים בנסיבות הביצוע, ולו היבט אינדיבידואלי הקשור למקרה המסוים הנדון. ר' ע"פ 1323/13 חסן ואח' נ' מ"י (5.6.2013),

המתייחס לצביון האינדיבידואלי אשר העניק המחוקק לשלב עיצוב המתחם. את הפסיקה להלן יש לאבחן בהתייחס לנסיבות כל מקרה. חלקה בנסיבות חמורות יותר הכוללות כלי נשק אוטומטיים ותחמושת, וחלקה בנסיבות חמורות פחות.

בקביעת מתחם העונש ההולם יש להתייחס לסוג וכמות הנשק, לצד הנסיבות הנלוות. ר' לענין זה ע"פ 1323/13 לעיל, שם נפסק כי: **"המערערים צדקו בטענתם כי היה על בית המשפט המחוזי לבסס את מתחם העונש ההולם בעניינם, בין השאר, על סוג וכמות הנשק שבו סחרו - רימון הלם אחד (וכך נעשה בפועל, כפי שיבואר להלן). מתחם העונש ההולם בעבירות המבוצעות בנשק צריך שיקבע בהתאם לסוג הנשק שבו מדובר. שהרי, סוג הנשק, כמו-גם ההיקף שבו נסחר, הוחזק, הובל וכיוצא באלה, הם נסיבות הקשורות בביצוע העבירה והם שקובעים את פוטנציאל הנזק הכרוך במעשה העבירה."**

כתב האישום מציין כי האקדח היה מוסב, יורה ומסוגל להמית אדם, ואין אינדיקציה לכך שפוטנציאל הנזק שלו קטן משל אקדח אחר. לא מצאתי מקום לאבחנה שנטענה אל מול אקדח רגיל. שניהם בעלי פוטנציאל מסוכנות לירי והמתה. בע"פ 2732/18 **ברנאסי ואח' נ' מ"י וערעורים שכנגד** (16.8.2018), אליו הפנה ב"כ נאשם 3, היתה אבחנה מאקדח מאולתר, ונפסק כי **"... דין סחר ברובה סער, בתת-מקלע או באקדח אמין ואיכותי, אינו כדן סחר באקדח מאולתר"**. בענייננו מדובר בהסבה שהפכה את האקדח ליורה ומסוגל להמית, ואין מדובר באבחנה אשר יש בה להביא לשוני משמעותי בחומרה.

בע"פ 4978/19 **חוסאם אבו מנסור נ' מ"י** (28.1.2020) - המערערים, אחים, הורשעו לפי הודאתם, לאחר שברכבם נמצא כלי נשק, שהם חפץ דמוי רובה סער, 2 מחסניות המתאימות לנשק, אחת מהן טעונה ב - 26 כדורים והשניה ב - 27 כדורים, שתי מחסניות המתאימות לאקדח, 3 כדורים ומכלול המתאימים לנשק. המערער 1 הורשע בנשיאה והובלת נשק, ואילו המערער 2 הורשע בהחזקת נשק (החזקה קונסטרוקטיבית). המערער 1 נידון ל-18 חודשי מאסר בפועל ומאסרים מותנים, והמערער 2 נידון ל-9 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות ומאסרים מותנים. בית המשפט העליון קבע כי יש מקום להקל בעונשו של המערער 1 משיקולי שיקום, וזאת בהתחשב במכלול הנסיבות, ובהן העדר עבר פלילי, הודאה וקבלת אחריות, הליך טיפולי מוצלח, הערכת סיכון נמוכה ותסקירי שירות מבחן חיוביים בהם הומלץ על המרת המאסר בעבודות שירות, והעמיד את עונש המאסר בפועל שהושת על מערער 1 על 12 חודשים. את עונשו של המערער 2 העמיד על 6 חודשי מאסר שיבוצעו בעבודות שירות.

בע"פ 4345/18 **חמודא אבו עמאר נ' מ"י** (29.11.2018) - הורשע המערער בעבירות של נשיאת נשק ותחמושת לפי סעיף 144(ב) לחוק העונשין, ובנהיגה בקלות ראש לפי סעיף 62(2) לפקודת התעבורה. המערער מצא נשק מאולתר מסוג "קרל גוסטב", טעון במחסנית מלאה בעשרה כדורים תואמים. באותו היום, זמן קצר לאחר מכן, נשא הנאשם את הנשק הטעון והובילו בתא הכפפות ברכבו בעיר, כאשר הוא נוהג את רכבו במהירות ובחוסר זהירות. שני שוטרים אשר הבחינו בנהיגת הנאשם, כרזו לו לעצור את רכבו בצד הדרך, ובנסיבות אלה נתפס הנשק הטעון בתא הכפפות. בית המשפט קבע כי מתחם העונש יעמוד על 20 עד 48 חודשי מאסר והשית על המערער, צעיר ללא עבר פלילי, 20 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט העליון קבע כי אין מקום להתערב במתחם העונש ההולם, וקבע כי יש לקבל את הערעור ולהקל בעונשו של המערער לאור תסקירי שירות המבחן העדכניים המעידים על סיכויי שיקומו ועל השתלבותו בהליך

טיפול, לאור לגילו הצעיר ולהעדר כל עבר פלילי והעמיד את עונשו של המערער על 17 חודשי מאסר בפועל.

בע"פ 3877/16 **ג'באלי נ' מ"י** (17.11.2016) - הורשע המערער בעבירה של נשיאת נשק בכך שנשא אקדח טעון המחסנית שהכילה 14 כדורים ואשר נגנב חודשים אחדים קודם לכן בהתפרצות לדירה, הוא הגיע למקום מפגש ליישוב סכסוך, כשהוא נושא עימו ברכב ולאחר מכן במכנסיו את האקדח, וכשהגיעו שוטרים, השליכו. בית המשפט המחוזי קבע מתחם עונש הולם בין 24 ל-48 חודשי מאסר בפועל וגזר על המערער 34 חודשי מאסר. הערעור נדחה תוך שבית המשפט העליון ציין כי **"אכן העונש שנגזר על המערער במקרה דנן אינו מן הקלים, אך אינו חורג באופן מהותי ממדיניות הענישה הנוהגת והראויה"**, וצוין עברו הפלילי המכביד של המערער והעובדה כי זמן קצר קודם לכן סיים לרצות מאסר.

בע"פ 2398/14 **ענאן אלהזיל נגד מ"י** (8.7.2014) - המערער הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן בעבירה של אחזקת נשק ותחמושת, בכך שנתפס כשהוא מחזיק ברכבו, בקופסה גלויה במושב הנוסע הקדמי, אקדח ובו מחסנית עם 8 כדורים וקופסה ובה 38 כדורים נוספים. בית המשפט המחוזי העמיד את מתחם העונש על 10-24 חודשי מאסר בפועל, והשית על המערער 13 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית. הערעור נדחה.

בע"פ 5604/11 **נידאל נאסר נ' מ"י** (5.10.2011) - המערער הורשע בבימ"ש המחוזי בעבירות בנשק (החזקת נשק ותחמושת) לאחר שבביתו נתפסו אקדח מסוג ברטה 9 מ"מ קצר ומחסנית לאקדח ובה שמונה כדורים. בית המשפט המחוזי השית על המערער 12 חודשי מאסר בפועל לצד עונשים נלווים. בית המשפט העליון דחה את הערעור, תוך שציין כי **"צדק בית המשפט שהשית על המערער עונש מאסר בפועל התואם לרף הענישה המקובל במקרים דומים"**.

בע"פ 3156/11 **זראיעה נ' מ"י** (21.2.12) הורשע המערער בעבירות של נשיאת והובלת נשק והסתייעות ברכב לביצוע פשע, ובגין אלו הוטל עליו מאסר למשך 24 חודשים. על פי כתב האישום המתוקן, המערער נסע ברכבו אחרי שהסליק בו אקדח, מחסנית טעונה בכדורי אקדח וקופסאות עם כדורי אקדח, והאקדח והתחמושת נתפסו בחיפוש שגרתי שביצעה המשטרה ברכב. המערער היה נעדר עבר פלילי למעט עבירה שלא מסוג זה. הערעור נדחה.

בע"פ 135/17 **מ"י נ' סמיר בסל** (8.3.2017) - הורשע המשיב בעבירה של החזקה ונשיאת נשק, בכך שלקח לבקשת קרוב משפחתו תת מקלע ומחסנית, הובילו למקום מסתור והחזיקו שם כשבוע ימים והעביר לקרוב משפחה אחר את הנשק. בית המשפט המחוזי קבע מתחם עונש הולם בין 9 חודשים ל - 3 שנות מאסר, והטיל 12 חודשי מאסר, ובית המשפט העליון החמיר את העונש ל - 18 חודשים תוך שצוין כי ערכאת הערעור אינה ממצה את הדין עם הנאשם.

בע"פ 9702/16 **סאמי אבו אלוליאיה נ' מ"י** (13.9.2017) - הורשע המערער בעבירה של נשיאת והובלת נשק ללא רשות ובעבירה של נשיאת והובלת תחמושת בלא רשות, בכך שנשא והוביל תת מקלע מאולתר, קת המתאימה לרובה סער, שתי מחסניות ריקות וקופסא של 50 כדורים, והחביא הכל בארון בחנות, והנשק והתחמושת נותרו ברשותו כחצי שנה. בית המשפט המחוזי קבע מתחם עונש הולם של 14 עד 36 חודשי מאסר בפועל וגזר 18 חודשי מאסר בפועל.

הערעור נדחה, בדעת רוב, תוך שצויינה הסכמה על כי יש להעמיד את המתחם על 10 עד 30 חדשי מאסר.

בע"פ 5807/20 מוחמד שיבלי נ' מ"י (30.12.2020) הורשע המערער בעבירה של נשיאת נשק והובלתו, בכך שנשא והוביל נשק מסוג תת מקלע מאולתר ברכבו. בבית המשפט המחוזי נקבע מתחם עונש הולם הכולל מאסר בין 20 ל - 40 חודשים, והוטל על הנאשם עונש של 12 חודשי מאסר בפועל, לשם שיקומו ולאור נסיבותיו. הערעור התקבל ונקבע שחלף 12 חודשי מאסר בפועל, ירצה המערער 9 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות. זאת, נוכח נסיבותיו המיוחדות של המקרה שהינו חריג שבחריגים, הנוגעות לנסיבות האישיות של המערער, ותוך הדגשה שכלל מדיניות הענישה בעבירה הנדונה היא מאסר מאחורי סורג ובריח. נקבע כי **"עבירות הנשק, הריגה מכת מדינה. אזרחים רבים מקפחים את חייהם מידי שנה בעטיין, ותחושת הביטחון הכללית של הציבור - נפגעת. מערכת המשפט, נדרשת גם היא ליתן את חלקה במלחמת החורמה שמנהלת מדינת ישראל נגד מבצעי העבירות הללו, ולפיכך מדיניות הענישה מצויה במגמת החמרה, יחד עם זאת, עניין לנו במקרה חריג שבחריגים. נסיבות ביצוע העבירה, ובעיקר - מצבו הרפואי, הנפשי והמשפחתי של המערער, על הרקע ההיסטורי שלהם, כל אלה, בהצטרבם, מצדיקים את קבלת המלצת שירות המבחן, תוך נקיטת משנה זהירות ביחס להתראה שנשמעה בגדרה, מפני שליחתו לבית הסוהר."**

בע"פ 5330/20 סמיר ענבתאוי נ' מ"י (22.11.2020), המערער (סמיר) בע"פ 5330/20 והמשיבים (סובחי וג'נאן) בע"פ 6181/20 הורשעו, יחד עם שני נאשמים נוספים (האחד בעבירה שונה מבענייניו והשני בענישה מוסכמת) בעבירות בנשק, במסגרת הסדר טיעון. בית המשפט המחוזי העמיד את מתחם העונש ההולם בעניינם של סובחי וג'נאן בעבירות של החזקה, נשיאה והובלה של נשק, וכל אחד מהם נדון ל-9 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, בעניינו של סמיר אשר הורשע בעבירות של החזקה, נשיאה והובלה של נשק ובעבירה של עסקה אחרת בנשק, נקבע מתחם של 24-42 חודשי מאסר, והוא נדון ל - 28 חודשים. בית המשפט העליון דחה את הערעור בע"פ 5330/20, וקיבל את הערעור בע"פ 6181/20 כך שסובחי נדון ל - 10 חודשי מאסר, וג'נאן ל - 14 חודשים, בנימוק שאין ערכאת הערעור ממצה את הדין, ונפסק כי: **"בלב הדברים, עומדת החומרה היתרה לביצוע עבירות בנשק. כבר נפסק אודות הסכנה הממשית הגלומה בעבירות אלה לשלום הציבור ולביטחונו ועל הצורך במיגורן, ובכלל זה על הצורך בהחמרת הענישה. ככלל, עונשם של המעורבים בעבירות בנשק הוא מאסר ממושך לריצוי בפועל, אף אם הם נעדרים עבר פלילי, וכך גם אם מדובר בבגירים צעירים. יתרה מכך, בשל החומרה היתרה בעבירות אלו והסיכון הגבוה לשלום הציבור ניתן משקל רב יותר לאינטרס הציבורי ולשיקולי ההרתעה מאשר לנסיבות אישיות של הנאשם."**

להלן פסיקה המתייחסת לעבירת הסיוע:

ע"פ 8446/09 מוסטפא עותמאן נ' מ"י (18.1.2010)- המערער הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן בעבירה של סיוע לעסקה בנשק. סוכן משטרת התקשר לאחר וביקש לרכוש ממנו 400 כדורי אקדח. השניים ניהלו ביניהם משא ומתן ובסופו סיכמו כי מחירם של הכדורים יעמוד על סך של 3,400 ₪. בהמשך, יצר המערער קשר עם אדם נוסף, שזהותו לא ידועה, וסיכם איתו כי הוא יתאם עם הסוכן את מועד ודרך ביצוע העסקה. המערער התקשר לסוכן ומסר לו את המקום בו תיערך העסקה. זמן קצר לאחר שיחה זו פגש המערער בסוכן במקום בו קבעו, העביר לו את הכדורים

וקיבל עבורם סך של 3,400 ₪. במעשים המתוארים לעיל סייע המערער לאחר, אשר סחר בתחמושת. על המערער הושת מאסר בפועל למשך שישה חודשים, כאשר את מחציתו הראשונה (בניכוי ימי מעצרו) ירצה המערער בבית סוהר ואילו את מחציתו השנייה, בתכוף לאחר מכן, ירצה בעבודות שירות. בית המשפט העליון דחה את הערעור תוך שציין כי:

"לא ניתן להתעלם בנסיבות המקרה דנן מכך שהעסקה כללה מכירת מאות כדורים, לאדם שזהותו כלל לא היתה ידועה למערער. אין חולק כי מדובר בנסיבות חמורות המעמידות בסכנה את בטחונו של הציבור. לכן, נכון עשה בית המשפט המחוזי את הציב שיקול זה לנגד עיניו ובחר להטיל על המערער עונש שישקף את חומרת מעשיו אך לא התעלם לא מנסיבותיו האישיות ולא מהמלצתו של שירות המבחן בעניינו."

בע"פ 2802/18, ע"פ 3517/18 איוב ג'ואמיס ואח' נ' מ"י (26.7.2018) - המערער בע"פ 2802/18 ("ג'ואמיס") הורשע על פי הודאתו בעבירת סיוע לסחר בנשק ונגזרו עליו 15 חודשי מאסר בפועל.

המערער בע"פ 3517/18 ("קנאטרה") הורשע על פי הודאתו בשתי עבירות סחר בנשק ונגזרו עליו 42 חודשי מאסר בפועל. האישום הראשון מיוחס לקנאטרה. באישום השני, המיוחס לשני המערערים, פנה קנאטרה לסוכן המשטרה פעם נוספת והציע לו לרכוש נשק מאולתר. לאחר מכן, סוכם בין השניים על מכירת רובה מסוג M-16, השניים נפגשו ולאחר שהעביר הסוכן "מקדמה" על חשבון העסקה, הגיע ג'ואמיס למקום ברכבו יחד עם אחר, אשר נשא והוביל ברכב רובה מסוג M-16. האחר העביר את הרובה לידי הסוכן. במטרה להראות לסוכן שהרובה תקין, הכניס האחר לרובה כדור תחמושת, דרך אותו וירה באוויר. בתמורה לרובה, העביר הסוכן לאחר סכום של 52,000 ש"ח. במסגרת הסדר הטיעון הוסכם ביחס לג'ואמיס כי המאשימה תטען לעונש של 18 חודשי מאסר בפועל בצירוף ענישה נלווית, ואילו המערערים יטענו לעונש באופן חופשי. בית המשפט המחוזי קבע בעניינו של ג'ואמיס מתחם עונש הולם הנע בין 15 ל-36 והשית עליו 15 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט העליון קיבל את ערעורו של ג'ואמיס באופן חלקי כך שיעמוד על 9 חודשי מאסר, "נוכח נסיבותיו האישיות החריגות כפי שפורטו בפנינו; תסקירי שירות המבחן החיוביים שהונחו בפנינו, המעידים על סיכויי שיקומו הגבוהים; וכן נוכח הסכמת באת-כוח המשיבה כפי שהוצגה בפנינו", תוך שצוין כי:

"העבירות בהן הורשעו המערערים חמורות ביותר. בית משפט זה הדגיש לא אחת את חומרתן הרבה של עבירות בכלי נשק ואת הסכנה הגלומה בסחר בנשק, אשר עלול לשמש לפעילות עבריינית המסכנת את שלום הציבור, ואף להגיע לידיהם של מי שמבקשים לבצע עבירות ביטחוניות. משכך, המגמה הניכרת בפסיקת בית משפט זה בשנים האחרונות היא להחמיר בעונשם של המורשעים בעבירות נשק, תוך מתן ביטוי עונשי הולם לסכנה הנשקפת מהם... (04.12.2011)). בשים לב לכך, אנו סבורים כי מתחם הענישה אשר נקבע בעניינם של המערערים אינו חורג מרמת הענישה ההולמת בנסיבות דומות."

בעניינו האקדח שנתפס ברכבו בו נסעו הנאשם 1 ו-2 הינו אקדח הזנקה אשר הוסב לאקדח היכול לירות להמית אדם, האקדח האמור נתפס כשאין בו או לצידו כדורי תחמושת. הנאשם 3 סיפק לנאשמים 1-2 את האקדח מבלי כל היתר

לכך והכל בתיווכו של הנאשם 4, הנזק הפוטנציאלי מהמעשים המתוארים הינו רב והחמורה הגלומה בעבירות נשק פורטה בהרחבה בפסיקה כמפורט לעיל. מנגד, לצד האקדח לא הוחזקה תחמושת, וגם נסיבה זו תבוא בבחינת חומרת העבירות.

לצד העבירה אשר בוצעה ע"י נאשמים 1 ו- 2 - 10 שנות מאסר, לצד העבירה אשר בוצעה ע"י הנאשם 3 - 15 שנות מאסר, ולצד עבירת הסיוע לעסקה אחרת אשר ביצע הנאשם 4 - 7.5 שנות מאסר.

ביחס למסייע, עונשו אינו באופן אוטומטי מחצית מהעונש של המבצע העיקרי, ומתחמי הענישה של מסייע ומבצע עיקרי אינם כיחס בין העונשים המירביים, דהיינו מחצית למסייע. המתחם נקבע תוך התייחסות לנסיבות הקונקרטיות ולאופי ואופן הסיוע. יש לבחון את מידת הסיוע, ואת תפקידו בפועל של המסייע. בענייננו תפקידו של נאשם 4 אינו מינורי כנטען, שכן הוא אשר קישר בין נאשמים 1-2 לנאשם 3, והוא למעשה הביא ליציאה אל הפועל של העבירות. מנגד הוא לא נטל חלק בסיוע פיזית בשטח לביצוע בפועל של העבירה. מכל האמור, חלקו של הנאשם 4 אינו מינורי, ומדובר בסיוע ממשי אשר הביא ליציאה לפועל של העבירה, אך הוא אינו גורם מרכזי בביצוע בפועל.

10. מתחם העונש ההולם בגין העבירה אשר בוצעה על ידי הנאשמים 1 ו-2, בנסיבות ביצועה, כולל מאסר בפועל הנע בין 18 ל- 36 חודשים.

מתחם העונש ההולם בגין העבירה אשר בוצעה על ידי הנאשם 3, בנסיבות ביצועה, כולל מאסר בפועל הנע בין 30 ל- 60 חודשים.

מתחם העונש ההולם בגין העבירה אשר בוצעה על ידי הנאשם 4, בנסיבות ביצועה, כולל מאסר בפועל הנע בין 20 ל- 40 חודשים.

הענישה

11. הנאשם 1 יליד 1997 ולו עבר פלילי הכולל עבירות של החזקת סכין (2016, חודש מאסר בפועל), פציעה, חבלה כשהעברין מזוין, חבלה ע"י שניים או יותר, איומים (2017, 16 חודשי מאסר בפועל הכוללים הפעלת מאסר מותנה), תקיפה וחבלה ממשית ע"י שניים או יותר (2015), קשירת קשר לפשע, החזקת סכין, פציעה, פציעה כשהעברין מזוין, פציעה ע"י שניים או יותר (2015, 15 חודשי מאסר בפועל הכוללים הפעלת מאסר מותנה), איומים, הפרת הוראה חוקית (2014), תקיפה הגורמת חבלה של ממש, החזקת סכין, פציעה (2015, 3 חודשים ויום מאסר בפועל).

הנאשם 2 יליד 1996 ולו עבר פלילי הכולל עבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש - בן זוג, הפרת צו בית משפט שנועד להגן על אדם, תקיפה סתם - בן זוג (העבירות בוצעו ב- 2019 ו-2018 בהתאמה, 22 חודשי מאסר הכוללים

הפעלת מאסר מותנה), אי מניעת פשע (2017, 6 חודשי מאסר בעבודות שירות), החזקת סמים מסוכנים שלא לצריכה עצמית, קשירת קשר לפשע (2016, 6 חודשי מאסר בפועל). איומים, תקיפת זקן הגורמת חבלה של ממש (2015, 8 חודשי מאסר בפועל), שימוש בכוח או באיומים למנוע מעצר, איומים, הפרעת שוטר במילוי תפקידו, העלבת עובד ציבור, 2 עבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש (בשנים 2012 ו-2013).

הנאשם 3 יליד 1994 ולו עבר פלילי הכולל עבירה של החזקת סכין (2016), ותגרה (2015).

הנאשם 4 יליד 1996 ולו עבר פלילי הכולל עבירה של נשיאת/הובלת נשק שלא כדין, ניסיון השחתת גוף (2018, 4 שנות מאסר בפועל). הוגש גזר הדין בו הוטל עונש זה (7/ת).

לא התבקש ולא הוגש תסקיר שירות מבחן בעניינם של הנאשמים.

12. לא מצאתי כי בעניינם של מי מהנאשמים יש לחרוג ממתחם העונש ההולם, לא לקולא ולא לחומרה.

הנאשם 1, בן 24 בעל עבר פלילי מכביד כאמור לעיל, הביע חרטה ולקח אחריות על מעשיו, נטען כי לו נסיבות חיים קשות, גדל במשפחה קשת יום, ללא כל עזרה, וכי כיום הוא מבקש לערוך שינוי בחייו ואף השתלב בהליך טיפולי בבית הכלא.

הנאשם 2, בן 25, בעל עבר פלילי מכביד כאמור לעיל, הודה במעשיו לקח אחריות, נטען כי אין לו הרשעות בסוג העבירות בהן הודה, כי נסיבות חייו אינן פשוטות, ומדובר במי שגדל בסביבה דלה ונעדר גורמי תמיכה. נטען כי הנאשם אב לילדה קטנה אותה כמעט ולא זכה לראות.

לחובת הנאשמים 1-2 עברם הפלילי המכביד, ומנגד, יש להביא את קבלת האחריות על ידם, ואת נסיבותיהם האישיות אשר פורטו לעיל. לאור מכלול הנסיבות אני מוצא כי על הענישה בעניינם להיות מעט מתחת לאמצע מתחם העונש ההולם.

הנאשם 3, בן 27, בעל עבר פלילי הכולל 2 הרשעות, אך נטען כי מדובר בהרשעות מינוריות, וכי הוא לא ריצה עונש מאסר בפועל גם לא בדרך של עבודות שירות. הנאשם 3 הודה במיוחס לו והביע חרטה, ונטען כי משפחתו נפגעה ממעצרו וכי לנאשם 3 ילד שהיה בן שנה כשנעצר ולאחר חודשיים ממעצרו נולדה לו ילדה נוספת.

עברו הפלילי של נאשם 3 אינו מכביד, ולכך ולקבלת האחריות משמעות על מיקום הענישה במתחם. לצד זאת, לעבירה החמורה אשר ביצע יש לתת מענה אשר יבטא גם את שיקולי הענישה של הרתעת היחיד והרתעת הרבים, ומשיקול זה בנוסף לעבר הפלילי, הענישה תהא מעל הרף התחתון, ומתחת לאמצע.

הנאשם 4, בן 24, בעל עבר פלילי, אשר בגינו מרצה עונש מאסר לראשונה בחייו בימים אלה, הודה במיוחס לו והביע חרטה. נטען כי לנאשם 4 נסיבות חיים קשות, גדל בבית עם קשיים כלכליים משמעותיים ונאלץ לפרנס משפחתו מגיל צעיר.

הנאשם 4 מרצה כעת מאסר בגין עבירת נשק ובגין עבירת חבלה בכוונה מחמירה. המאסר אינו מרתיעו, ותוך כדי מאסרו הוא מבצע את העבירה החמורה של סיוע לעסקה אחרת בנשק.

בנסיבות אלו בהן המאסר בפועל אותו הוא מרצה אינו מרתיעו ואינו מונע ממנו לבצע עבירת נשק נוספת, הרי ששיקול ההרתעה הינו שיקול מרכזי בעניינו. בנסיבות אלו על הענישה בעניינו של נאשם 4 להיות באמצעו של המתחם.

לאור כך שהנאשם 4 מבצע את העבירה בעודו נתון במאסר, על הענישה להיות במצטבר לעונש המאסר אותו הוא מרצה כעת. כמו כן, אין לקבל את הבקשה כי ימי מעצרו בזמן שהוא גם היה אסיר בגין התיק האחר, ינוכו ממאסרו. המשמעות של הבקשה, הינה כי הנאשם 4 יהא למעשה פטור מכל עונש בגין העבירה אשר ביצע כעת, ויווצר מצב בו ביצוע עבירה תוך כדי מאסר אינו מקבל מענה עונשי. מנגד, אכן תנאי המעצר שונים מתנאי המאסר, ויש להביא זאת במסגרת השיקולים, ומטעם זה, הגם שעונשו צריך היה להיות במרכז המתחם, הוא יופחת במעט.

13. לאור כל האמור, אני גוזר על הנאשם 1 את העונשים הבאים:

מאסר - מאסר בפועל לתקופה של 25 חודשים. מאסרו יחושב מיום מעצרו ה - 22.10.20.

מאסר על תנאי - מאסר על תנאי לתקופה של 12 חודשים. הנאשם 1 יישא בעונש זה אם בתקופה של שלוש שנים מיום שחרורו יעבור על כל עבירת נשק מסוג פשע.

אני גוזר על הנאשם 2 את העונשים הבאים:

מאסר - מאסר בפועל לתקופה של 25 חודשים. מאסרו יחושב מיום מעצרו ה - 22.10.20.

מאסר על תנאי - מאסר על תנאי לתקופה של 12 חודשים. הנאשם 2 יישא בעונש זה אם בתקופה של שלוש שנים מיום שחרורו יעבור על כל עבירת נשק מסוג פשע.

אני גוזר על הנאשם 3 את העונשים הבאים:

מאסר - מאסר בפועל לתקופה של 36 חודשים. מאסרו יחושב מיום מעצרו ה - 28.10.20.

מאסר על תנאי - מאסר על תנאי לתקופה של 12 חודשים. הנאשם 3 יישא בעונש זה אם בתקופה של שלוש שנים מיום שחרורו יעבור על כל עבירת נשק מסוג פשע.

אני גוזר על הנאשם 4 את העונשים הבאים:

מאסר - מאסר בפועל לתקופה של 28 חודשים. מאסרו יחושב מיום מעצרו ה - 2.11.20. מאסרו ירוצה במצטבר לכל מאסר אותו הוא מרצה כעת.

מאסר על תנאי - מאסר על תנאי לתקופה של 12 חודשים. הנאשם 4 יישא בעונש זה אם בתקופה של שלוש שנים מיום שחרורו יעבור על כל עבירת נשק מסוג פשע.

זכות ערעור בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ג' אלול תשפ"א, 11 אוגוסט 2021, במעמד הצדדים.